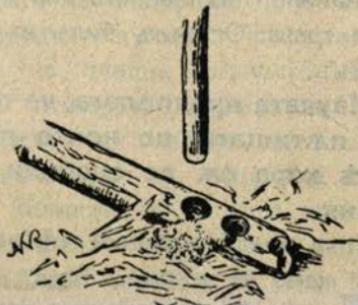

по своето развитие наподобяватъ първобитните хора. Не е безинтересно за нашите читатели да се запознаятъ със начините, по които дивацитѣ добиватъ огънь.

* * *

Най-простиятъ начинъ за добиването на огъня е следниятъ: взема се една подложка (късъ дърво). На нея се прави дълбанка. Второ дърво, което можемъ да наречемъ свределъ, се слага отвесно въ дълбанката. Дивакътъ държи свредела между длани и го върти. Въ дълбанката сѫ поставени нѣколко пъсъчинки, които, при въртенето на свредела, предизвикватъ отдѣля-

нето на ситни като брашно стърготини; тѣ служатъ за подпалка. Отъ силното въртение дървото се гореща, задимява и се запалва.

Другъ сѫщо така простъ, но по-малко разпространенъ начинъ е съ тъй нареченото **огнivno ralo**. И при него се употребяватъ две дървета. Едното служи за подложка. На него има издѣлана браздичка. Другото

Огнivno рало.

дърво е съ заостренъ връхъ, който се търка по браздичката. Заостреното дърво се търка напредъ и назадъ. Получава се стърготинно брашно, подпалването на което става сѫщо тъй както и при първия начинъ.

Съ течение на времето въ първия начинъ били внесени подобрения. Около свредела започнали да навиватъ ремъчка. Единъ човѣкъ крепи подложката и настиска съ дъсчица свободния край на свредела, а другъ дърпа насамъ, нататъкъ ремъчката, и свределът се върти.